

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247, s. 1)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Barbara Mercredi przeciwko Richardowi Chaffe'owi

(Sprawa C-497/10 PPU) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Sprawy małżeńskie oraz odpowiedzialność rodzicielska — Dzieci, których rodzice nie są małżeństwem — Pojęcie zwykłego pobytu niemowlęcia — Pojęcie prawa do pieczy)

(2011/C 55/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Barbara Mercredi

Strona pozwana: Richard Chaffe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 8 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w

sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Pojęcie zwykłego pobytu — Dziecko urodzone w Zjednoczonym Królestwie z ojca będącego obywatelem brytyjskim oraz matki będącej obywatelką francuską, mające obywatelstwo matki, przy czym rodzice nie pozostają w związku małżeńskim — Dziecko zabrane na Reunion przez matkę — Zabranie zgodne z prawem w chwili, gdy nastąpiło, gdyż wówczas podmiotem odpowiedzialności rodzicielskiej wobec dziecka była matka — Późniejsze wnioski ojca o przyznanie mu władzy rodzicielskiej, ustalenie naprzemiennego pobytu dziecka u obojga rodziców oraz przyznanie prawa do osobistej styczności z dzieckiem złożone przed sądami brytyjskimi — Postanowienie High Court nakazujące powrót dziecka do Zjednoczonego Królestwa — Zaskarżenie tego postanowienia przez matkę na tej podstawie, że w chwili wszczęcia postępowania dziecko nie miało miejsca zwykłego pobytu w Zjednoczonym Królestwie

Sentencja

1) Pojęcie zwykłego pobytu w rozumieniu art. 8 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że pobyt ten odpowiada miejscu, gdzie dziecko wykazuje pewną integrację ze środowiskiem społecznym i rodzinnym. W tym celu, gdy rozpatrywana jest sytuacja niemowlęcia przebywającego ze swoją matką dopiero od kilku dni w innym niż państwo jego zwykłego pobytu państwie członkowskim, do którego zostało ono przemieszczone, powinny w szczególności zostać wzięte pod uwagę czynniki takie jak, po pierwsze, długość, regularność, warunki oraz przyczyny pobytu w tym państwie członkowskim i przeniesienia się matki do tego państwa oraz, po drugie, w szczególności ze względu na wiek dziecka, pochodzenie geograficzne i rodzinne matki oraz stosunki rodzinne i społeczne zawiązane przez nią i przez dziecko w tym państwie członkowskim. Do sądu krajowego należy ustalenie zwykłego pobytu dziecka przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności faktycznych danego przypadku.

W razie gdyby zastosowanie powyżej wymienionych kryteriów prowadziło w sprawie przed sądem krajowym do wniosku, że nie można ustalić zwykłego pobytu dziecka, ustalenia sądu mającego jurysdykcję należy dokonać na podstawie kryterium „obecności dziecka” w rozumieniu art. 13 rozporządzenia

2) Orzeczenia sądu państwa członkowskiego oddalające na mocy konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę wnioski o niezwłoczny powrót dziecka pod jurysdykcję sądu drugiego państwa członkowskiego i dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej wobec tego dziecka nie mają wpływu na orzeczenia, które mają być wydane w tym drugim państwie członkowskim we wszczętych wcześniej i nadal zawisłych postępowaniach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.